

רמב"ם הלכות נזירות

יש בכללן עשר מצוות: שתי מצוות עשה, ושמונה מצוות לא תעשה. וזה הוא פרטן:

איסור תגלחת	איסור היוצא מן הגפן	איסור טומאת מת	חיוב קרבנות
(א) שיגדל הנזיר פרע. (ב) שלא יגלח שערו כל ימי נזרו.	(ג) שלא ישתה הנזיר יין, ולא תערובת יין, ואפילו חומץ שלהם. (ד) שלא יאכל ענבים לחים. (ה) שלא יאכל צמוקים. (ו) שלא יאכל חרצנים. (ז) שלא יאכל זוגין.	(ח) שלא יכנס לאוהל המת. (ט) שלא יטמא למתים.	(י) שיגלח על הקרבנות כשישלים נזירותו או כשיטמא.

מתני'

כל כינויי נזירות כנזירות		
[וכל ידות נזירות כנזירות]		
האומר אהא, הרי זה נזיר!	לא גמר דבורו	נזיר עובר לפניו – דאל"ה אמינא אהא בתענית
או אהא נאה, [נזיר]!	גמר דבורו	תפוס בשערו* – דאל"ה אמינא אתנאה במצוות
[נזיר] נזיק נזיח פזיח הרי זה נזיר!		
הריני כזה,	צ"ל "כזה" דגרע מ"אהא"	נזיר עובר לפניו – דאל"ה לא משמע מידי דנזירות
הריני מסלסל,	גמר דבורו	תפוס בשערו – דאל"ה אמינא סלסול בתורה
הריני מכלכל,	גמר דבורו	תפוס בשערו – דאל"ה אמינא כלכול עניים
הרי עלי לשלח פרע, הרי זה נזיר!	גמר דבורו	
הרי עלי ציפורים, ר"מ אומר נזיר,		נזיר טהור עובר לפניו – דאל"ה אמינא צפורי מצורע
וחכמים אומרים אינו נזיר:		

* כלומר אהא נאה במצוה התלוי' בשיעור.

- כשצריך לתפוס בשערו לא מהני נזיר עובר לפניו, וכן להיפך
- ובכל אופן צריך מחשבת הלב לקבל נזירות "דקאמר בלבו"